

maar rond een lichthof lagen, kenden een zelfde behandeling als de hoofdverdieping, maar waren eenvoudiger gehouden: de lambrizing was minder hoog en minder uitgewerkt, de haarden waren eenvoudiger en traditioneler, etc. Men bereikte deze ruimten door een aparte ingang die wat onhandig aan de ondiepste zijde van het kavel gelegen was, met een eigen lift en trappenhuis dat voorzien was van een betegeling waarin reliëftegels van schepen uit verschillende tijdperken waren opgenomen; deze muurbehandeling was over het gehele gebouw in de gangen volgehouden.

Als we nu de vergelijking met de panden van de Nederlandsche Handel-Maatschappij⁴⁶⁾ en de Nationale willen maken, moeten we natuurlijk het verschil in bestedingsvermogen niet uit het oog verliezen waardoor het Hudighuis wel wat eenvoudiger is uitgevallen en waardoor de schaal en de aankleding van de hal heel wat bescheidener waren gehouden; dit laatste had ook een gebruiksreden, aangezien de hal in de beide banken een andere functie had dan in een assurantiekantoor. Ook de trap die naar de hal leidde⁴⁷⁾, was vooral in de Nederlandsche Handel-Maatschappij een slag groter dan in het Hudighuis. De detaillering die Van Nieuwenhuyzen in de hal van het Hudighuis gebruikte, was nog historiserend en leek deels ontleend aan de Lodewijk XIV stijl. Bij de Nationale viel echter in de fraaie marmeren hal geen direct citaat te herkennen: de enige herinnering aan een traditionele kolom - bestaande uit basement, schacht en kapiteel - was het gebruik van twee verschillende kleuren marmer. Verder was al het architectonische inclusief de gebrandschilderde ramen strak en non-figuraal gehouden.

De vergader- en directeursruimten echter vertoonden een heel ander beeld: wanneer men plaat 72 van het prachtwerk over J. Verheul Dzn⁴⁸⁾ vergelijkt met de foto's van het Assurantiehuis en de Nationale vallen de grote overeenkomsten meteen op; we zien dezelfde manshoge lambrizingen met panelen en deuren die hetzelfde kruispatroon bezitten, met een ornament op de kruising⁴⁹⁾. Zelfs de alles afsluitende lijst was van een verwante detaillering. Het zou kunnen zijn dat Pander in alle drie de kantoren inrichtend werk heeft gedaan, maar zeker is dat alleen met betrekking tot de Nationale waarvan we dat lezen in *Het Kompas*⁵⁰⁾. Alleen bij de kachel, een modern apparaat omgeven door traditionele, aan een schoorsteen herinnerende vormgeving zien we een meer Art Déco-achtige versie in de plaats komen van de traditionele van de Nederlandsche Handel-Maatschappij.